

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/176/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014200920
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014200920.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej PhD. a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci: žalobcov: 1/ Ing. H.Y., bytom I., 2/ PhDr. C.Y., bytom tamtiež, obaja zastúpení advokátom Mgr. Martin Štoffa, sídlom Stoličková 4, Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Námestie mieru 3, Prešov, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2014/16942/36911/ŠS-KAM zo dňa 16. mája 2014, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 5S/54/2014-61 zo dňa 16. apríla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5S/54/2014-61 zo dňa 16. apríla 2015 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalobcom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej len krajský súd) zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2014/16942/36911/ŠSS-KAM zo dňa 16.05.2014 v spojení prvostupňového správneho orgánu zo dňa 20.03.2014, č. B/2013/18600-Mk, podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň zaviazal žalovaného k náhrade trov konania vo výške 938,18 € žalobcovi, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že podstatnou právnou otázkou je, či žalobcovia mali byť účastníkmi konania o povolenie zmeny stavby pod pracovným označením Telekomunikačná stavba na existujúcom objekte administratívnej budovy 1111KO Gorkého, Prešov, ktorá spočívala v nadstavbe a uskutočnení stavebných úprav na existujúcom objekte - administratívnej budove, súpisné číslo č. 4675, na parc. č. 7819, k.ú. D.. Jednalo sa o výstavbu základňovej stanice verejnej elektronickej siete, ktorej účelom bolo pokrytie okolitého územia signálom verejnej rádiatelefónnej siete v systéme GSM. Správne orgány vec nesprávne právne posúdili, ak pri rozhodovaní o návrhu na obnovu konania

neskúmali ich účastníctvo podľa § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona v spojení s § 139 ods. 2 písm. d/ stavebného zákona, podľa ktorého sú účastníkmi konania aj vlastníci stavby na takom pozemku, ktorý nemá síce spoločnú hranicu s pozemkom o ktorý v konaní podľa tohto zákona ide, ale jej užívanie môže byť navrhovanou stavbou dotknuté. Stavebný úrad a aj žalovaný ak nekonali so žalobcami ako účastníkmi konania počas konania o zmenu stavby, a následne o návrhu na obnovu konania, zasiahli do subjektívnych práv žalobcov. Neobstojí, že žalobcovia mohli podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu. Z výsluchu žalobcov a aj s administratívneho spisu bolo zistené, že sa žalobcovia o tomto konaní dozvedeli až keď bola stavba zrealizovaná. Nesprávne postupoval žalovaný, ak posudzoval účastníctvo len podľa § 85 ods. 2 stavebného zákona. Krajský súd záverom uviedol, že žalobná námietka žalobcov, že je možné skúmať účastníctvo v stavebnom konaní subsidiárne za určitých podmienok aj podľa § 14 správneho poriadku je nedôvodná. Na daný prípad sa vzťahujú ustanovenia § 59 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 139 ods. 2 písm. d/ stavebného zákona.

3. O trovách konania krajský súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešným žalobcom náhradu trov konania priznal.

II.

4. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie a navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne. Uviedol, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec. Odôvodnenie krajského súdu je veľmi stručné a je nepreskúmateľné. Poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Sžp/3/2012 zo dňa 19.12.2012 ohľadom práva účastníka na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

5. Žalovaný poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Sžo/28/2014 zo dňa 01.04.2015. Správny orgán zistil, že žalobcovia nemali v predchádzajúcom prvostupňovom konaní ukončenom rozhodnutím Mesta Prešov postavenie účastníkov konania a ani toto postavenie nemali mať, nakoľko nespĺňajú kritériá § 59 stavebného zákona a s týmito skutočnosťami sa žalovaný vysporiadal v rozhodnutiach. Žalobcovia neboli aktívne legitimovaní na podanie návrhu na obnovu konania vo veci rozhodnutia, ktorým bola povolená zmena v užívaní stavby, spojená so zmenou stavby: Telekomunikačná stavba na existujúcom objekte administratívnej budovy 1111 KO Gorkého, Prešov.“ Žalobcovia nevyužili možnosť domáhať sa účastníctva v stavebnom konaní. Ak by aj žalovaný pripustil možnosť, že sa žalobcovia dozvedeli o zmene stavby až po právoplatnosti rozhodnutia, nebola pre podanie návrhu na obnovu konania splnená druhá kumulatívna podmienka a to podanie návrhu na obnovu konania účastníkom konania.

III.

6. Žalobcovia sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrili.

IV.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk <., najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k právnomu záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a rozsudok krajského súdu trpí vadami nesprávneho právneho posúdenia veci (§ O.s.p.).

8. V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

9. Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

10. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2014/16942/36911/ŠSS-KAM zo dňa 16.05.2014 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. B/2013/18600-Mk zo dňa 20.03.2014, ktorým žalovaný zastavil konanie o návrhu na obnovu konania podľa § 30 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) vo veci rozhodnutia Mesta Prešov pod č. B/2013/12816-Mk zo dňa 10.09.2013.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že predmetom tohto súdneho prieskumu bolo výlučne posúdenie, či sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, alebo nie. Najvyšší súd Slovenskej republiky zo súdneho spisu zistil, že Krajský súd v Prešove vôbec neposudzoval, či sú žalobcovia aktívne legitimovaní na podanie návrhu na obnovu konania a či došlo k splneniu zákonných dôvodov pre povolenie obnovy konania. Krajský súd posudzoval výlučne len účastníctvo žalobcov v pôvodnom stavebnom konaní ako podstatnú otázku pre povolenie obnovy konania, čo nie je správne.

12. Podľa § 62 ods. 1 správneho poriadku, konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak

a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania;

b) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak;

c) nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;

d) rozhodnutie vydal vylúčený orgán (§ 9 a 13), ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;

e) rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z administratívneho spisu preukázané, že návrh na obnovu konania podali žalobcovia, ktorí neboli účastníkmi pôvodného stavebného konania, resp. konania o povolenie zmeny stavby. Žalobcovia argumentovali tým, že o pôvodnom stavebnom konaní nevedeli a dozvedeli sa o ňom až po právoplatnosti rozhodnutia. Tieto argumenty žalobcov nič nemenia na skutočnosti, že podľa § 62 ods. 1 správneho poriadku, návrh na obnovu konania môže podať len účastník tohto pôvodného konania, nie teda opomenutý účastník. Inštitút opomenutého účastníka, ako je tomu v prípade žalobcov rieši § 250b ods. 2 O.s.p..

14. Podľa § 250b ods. 2 O.s.p., ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnejmu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

15. Ak teda žalobcovia mali za to, že správne orgány s nimi mali konať v pôvodnom stavebnom konaní, mali sa obrátiť na súd so žalobou opomenutého účastníka podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., konkrétne § 250b ods. 2 O.s.p.. Nesprávne postupovali žalobcovia, keď namiesto žaloby opomenutého účastníka, obrátili sa na správny orgán s návrhom na obnovu konania, ktorého neboli účastníkmi.

16. V návrhu na obnovu konania žalobcovia ako dôvod obnovy konania uviedli ustanovenie § 62 ods. 1 písm. c/ správneho poriadku, ktoré ale tiež ako dôvod obnovy konania neobstojí, pretože toto zákonné

ustanovenie rieši prípad účastníka konania (čo v prípade žalobcov splnené nebolo), ktorému boli odňaté určité procesné práva pred správnym orgánom, ako napr. nebol riadne predvolaný, nebolo mu doručené rozhodnutie atď.. Žalobcovia však neboli vôbec účastníkom pôvodného konania, mali teda možnosť podať žalobu opomenutého účastníka podľa § 250b ods. 2 O.s.p..

17. Podľa § 30 ods. 1 písm. a/ správneho poriadku, správny orgán konanie zastaví, ak zistí, že ten, kto podal návrh na začatie konania, nie je účastníkom konania a nejde o konanie, ktoré môže začať správny orgán.

18. Žalovaný teda postupoval správne, keď konanie zastavil z dôvodu, že návrh na obnovu konania podali osoby, ktoré neboli účastníkmi pôvodného konania. Žalobcovia nevyužili svoje zákonné možnosti prostredníctvom inštitútu tzv. opomenutého účastníka konania. Nie je možné obísť tento inštitút opomenutého účastníka prostredníctvom návrhu na obnovu konania, pretože dôvody obnovy konania sú taxatívne uvedené v zákone a aktívna legitímácia na podanie obnovy konania náleží výlučne účastníkovi pôvodného konania.

19. Vzhľadom na uvedené, senát najvyššieho súdu rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

20. O trovách prvostupňového a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250l ods. 2 O.s.p. a podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešným žalobcom náhradu trov konania nepriznal.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.